

[**Holger Larsen (Odense A.)**]

politiske, racemæssige eller nationale Grunde var blevet anbragt i Koncentrationslejre, havde været ude for saa mange Grusomheder og gennemgaaet store Lidelser, at de for igen at blive sig selv og faa deres fulde Arbejdskraft maatte have Mulighed for Ferie eller Rekreation. Det Beløb, der var ansat til Erstatning for Lidelse og Tort, skulde give Mulighed for, at de paagældende kunde faa Raad til at holde en tiltrængt Ferie, naar de kom hjem. Hvis en Person nu ved Hjemkomsten til Supplerings af Arbejdsløshedsunderstøttelse eller lign. skal søge Kommnehjælp, er der ikke megen Rimelighed i, at det Beløb, der staaer til Raadighed til Rekreation, Ferie, Køb af Kolonihave o. lign., skal medgaa til Dækning af løbende Udgifter. Vi tiltræder derfor de Synspunkter, der ligger til Grund for Ændringen, og ogsaa at der ved Transbedømmelser ses bort fra de Erstatninger, der er udbetalt og reserveret til Genoprettelse eller Hjælp til Retablering.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Øllgaard: Det Omraade, som vi her behandler, danner for saa vidt et Lyspunkt i Billedet efter Besættelsen, fordi vi alle er enige om at yde disse Besættelsestidens Ofre en anstændig Behandling.

Da vi vedtog den første Lov, Hovedloven, var det jo et helt nyt Omraade, vi bevægede os paa, og det kommer sikkert ikke som nogen Overraskelse for nogen af os, der deltog i Arbejdet dengang, at et Supplement til denne Lov nu er blevet nødvendigt. Vi var sikkert klar over, at der kunde dukke visse Grænsetilfælde op, som vi ikke fik med i første Omgang. Jeg kan kun paaskønne, at der nu forelægges et Forslag, som giver et lovmæssigt fast Grundlag for Administrationen af disse Tilfælde, at Ministeren for særlige Anliggender i Stedet for at administrere ude paa Kanten af Loven, eller maaske lidt ud over Kanten, møder med en Lov, der lægger Bund under Sagen.

Det drejer sig, som Medlemmerne ved, om Personer, der er vendt hjem fra Udlandet, og som falder ind under den samme Grundbetragtning, som er anlagt paa dem, der har været herhjemme, og det drejer sig om et Værn for dem, der skal være henvist til at søge visse Former for offentlig Hjælp, saaledes at Erstatningen ikke gøres illusorisk gennem Fradrag ved Beregningen af den Hjælp, de faar, men at den bliver det,

den skal være, nemlig en virkelig og varig Hjælp for vedkommende.

Jeg synes, at Lovforslaget i sin Opbygning er saa godt, som man kan ønske det. Vi er villige til at deltage i en Udvalgsbehandling, hvis der er Ting, man ønsker at drage frem og belyse. Jeg vil kun til Slut sige, at det danske Folk har vist sin Vilje til at hjælpe dem, som vi kalder Besættelsestidens Ofre, dem, der paa en eller anden Maade led i den Kamp, det danske Folk førte mod Tyskerne. Vort Folk har vist sin Vilje til at hjælpe dem, ikke mindst gennem den Tilslutning, der er givet Frihedsfondens Indsamling som en Hjælp ud over den Hjælp, Staten yder. Dette Lovforslag er Udtryk for Statens, Samfundets Vilje til at opfylde sin Forpligtelse over for disse Borgere, og dette Formaal kan jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte til.

Aksel Møller: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg tilsige Støtte til den højtærede Ministers Forslag om en Udvidelse af det Omraade, inden for hvilket der skal ydes Erstatning til Ofre for Besættelsestiden. Det ærede Medlem Hr. Øllgaard har jo Ret i, at det var et helt nyt Lovgivningsomraade, vi kom til at staa over for efter Befrielsen, og det er maaske derfor udskyldeligt, at vi ikke har kunnet forudse og ikke har været opmærksomme paa, at der her forelaa et Problem vedrørende de hjemvendte. Det har den højtærede Minister ved dette Lovforslag villet raade Bod paa, og vi er rede til at sørge for, at det kan ske.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.) rejste Spørgsmaalet om Erstatning for Effekter og Gangtøj, og vi vil ikke modsætte os en Udvalgsbehandling, men medvirke til, hvis det er muligt, at faa Sagen ordnet paa en Maade, som er forsvarlig ud fra alle Synspunkter. Ærede Medlemmer, som var Medlemmer af Folketingets Udvalg ved den oprindelige Lovs Behandling, vil erindre, hvor uhyre vanskeligt netop Spørgsmaalet om Erstatning for Effekter og Gangtøj var i en lang Række Tilfælde, hvor det dog formentlig vilde være lettere at kontrolere Udsagnene ved gode Menneskers Vidnesbyrd, altsaa Effekternes Tilstedeværelse og deres Værdi, end det vil være i de Tilfælde, der her skal gives Bemyndigelse for.

Derimod maa jeg tilstaa, at jeg er en lille Smule skamfuld over, at vi ikke har forudset Nødvendigheden af en Bestemmelse som den i § 2. Man skulde have kunnet sige sig selv, at der her maatte være et Omraade,